

Lovforslag nr. L 206. Fremsat den 6. april 1995 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug

(Aftaler om energieffektivisering m.v.)

§ 1

I lov nr. 1 af 3. januar 1992 om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, som ændret ved § 3 i lov nr. 143 af 3. marts 1992, § 2 i lov nr. 1018 af 19. december 1992 og § 28 i lov nr. 376 af 18. maj 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der kan gives statstilskud til delvis dækning af udgifter til kuldioxidafgift i virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og som indgår aftale med Energistyrelsen om at gennemføre energieffektiviseringer, hvis virksomheden

- 1) udfører en energiintensiv proces, der er optaget på det til enhver tid gældende bilag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprocesser, eller
- 2) ikke er omfattet af nr. 1 og virksomhedens ikke-tilbagebetalte CO₂- samt korrigerede rumopvarmnings- og SO₂-afgifter samlet udgør over 3 pct. af dens refusionsgrundlag, beregnet ud fra værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v., dog mindst 10 pct. af virksomhedens salg m.v.

Stk. 2. Aftaler efter stk. 1 skal omhandle energisyn, energihandlingsplan og gennemførelse af energieffektivisering i overensstemmelse med handlingsplanen. Aftaler kan indgås med brancheorganisationer, med grupper af

virksomheder eller med enkelte virksomheder. Aftaler, der indgås med brancheorganisationer eller grupper af virksomheder, skal tiltrædes af den enkelte virksomhed for at udløse tilskud.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder yder Miljø- og Energiministeriet bistand ved gennemførelsen af kontrol af oplysninger om refusionsgrundlag m.v., jf. stk. 1, nr. 2. Skatteministeren kan efter forhandling med miljø- og energiministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. Energistyrelsen kan fastsætte nærmere regler om tilskudsordningens gennemførelse, herunder om opgørelse af refusionsgrundlaget m.v. efter stk. 1, nr. 2, om indgåelse af aftale og om energisyn, udarbejdelse og godkendelse af energihandlingsplan, om tilsagn om betinget tilskud samt om godkendelse af energisynskonsulenter.«

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Tilskud til virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, gives til dækning af udgifter til kuldioxidafgift af det energiforbrug, der er omfattet af § 9, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (kuldioxidafgiftsloven). Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften. For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet dog henholdsvis 0 øre pr. kg og 1,75 øre pr. liter, bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 66, stk. 1 i merværdiafgiftsloven eller olie forbrugt i olieraffinerier.

Stk. 2. I det omfang afgiften på fuelolie efter lov om afgift af svovl er større end det fradrag i godtgørelsen i kuldioxidafgiftsloven, der gælder specielt for fuelolie, jf., § 9, stk. 2, i kuldioxidafgiftsloven, kan der ydes yderligere tilskud for fuelolie bortset fra fuelolie vedrørende aktiviteter omfattet af § 66, stk. 1, i medværdiafgiftsloven eller olie forbrugt i olieraffinaderier. Tilskuddet kan dog højst udgøre 8 øre pr. kg fuelolie.

§ 1 b. Tilskud til virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, gives til dækning af kuldioxidafgift omfattet af § 9, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften.

§ 1 c. Tilskuddet opgjort efter §§ 1 a og 1 b udbetales med det beløb, der overstiger 20.000 kr.«.

3. I § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »Ansøgning om«: »indgåelse eller tiltrædelse af aftale samt om tilsagn om«, og i § 2, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »til stede«: », herunder ved at aftalen ikke overholdes«.

4. I § 5, *1. pkt.*, indsættes efter »lov«: », herunder om betaling af gebyr ved klage« og i § 5, *2. pkt.*, indsættes efter »myndighed«: », jf. dog stk. 3«.

5. I § 5 indsættes som *stk. 2-4*:

»*Stk. 2.* Miljø- og energiministeren nedsætter et ankenævn bestående af op til 7 medlemmer, der skal repræsentere et alsidigt kendskab til erhvervs- og energimæssige forhold samt besidde teknisk og juridisk sagkundskab. Nævnets formand udpeges af ministeren.

Stk. 3. Afgørelser om, hvorvidt en virksomhed er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, og efter § 2, stk. 4, om bortfald af tilskud samt om tilbagebetaling af tilskud, kan indbringes for nævnet til endelig administrativ afgørelse.

Stk. 4. Nævnets forretningsorden fastsættes af ministeren.«.

6. I § 8, *stk. 1*, ændres »han« til: »den pågældende«.

7. § 8, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

8. § 8, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 2

Stk. 1. Miljø- og energiministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, dog tidligst den 1. januar 1996.

Stk. 2. Tilskud efter § 1 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, ydes med følgende procenter af afgiften: I 1996 2 pct., 1997 7 pct., 1998 12 pct. og 1999 17 pct. Tilskud vedrørende gas- og dieselolie anvendt til varmemestilling udgør dog i 1996-98 0 øre pr. liter og i 1999 0,4 øre pr. liter. Tilskuddet til fuelolie, jf. § 1 a, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, kan dog højst udgøre 1,6 øre pr. kg i 1996, 3,2 øre pr. kg i 1997, 4,8 øre pr. kg i 1998 og 6,4 øre pr. kg i 1999.

Stk. 3. Tilskud efter § 1 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, ydes med følgende procenter af afgiften: I 1996 0 pct. og i 1997 10 pct. og 1998 20 pct.

Stk. 4. Tilskuddet opgjort efter §§ 1 a og 1 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, udbetales med det beløb, som overstiger 10.000 kr. i 1996-97 og 15.000 kr. i 1998-99.

Stk. 5. Virksomheder, der har fået tilsagn om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift efter de hidtil gældende regler, jf. kuldioxidafgiftslovens §§ 9 og 9a, og som ikke er omfattet af det i § 1, stk. 1, nr. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, nævnte bilag, kan dog oppebære tilskuddet tilsagnsperioden ud.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en del af afgifts- og aftaleinitiativerne over for erhvervene på energiområdet. Der henvises til bemærkningerne i forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (ændring af reglerne for tilbagebetaling).

Den ny ordning, der gennemføres med forslaget, består i, at der nu etableres to muligheder for at opnå tilskud til dækning af udgifter til CO₂-afgiften, afhængigt af intensiteten i virksomhedens energiforbrug. Ifølge forslaget kan tilskuddet til kuldioxidafgiften knyttes direkte sammen med de energiintensive processer. Denne ordning vil gælde for de mest energiintensive virksomheder, der efter forslaget vil kunne indgå aftale med Energistyrelsen om at gennemføre energieffektivisering som betingelse for at modtage tilskud til kuldioxidafgiften. De pågældende energiintensive virksomheder udfører processer, der er optaget på bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (»proceslisten«). Tilskuddet bevirker, at afgiften på energiforbruget til de energiintensive processer nedsættes til 3 kr. pr. ton CO₂.

Forsåvidt angår virksomheder, der ikke er berettiget til tilskud ved at udføre processer fra proceslisten, kan der indgås aftale om energieffektivisering med de virksomheder, som dog har et relativt stort energiforbrug. For sådanne virksomheder vil principperne i den hidtil gældende ordning, hvorefter afgiften set i forhold til værditilvæksten (promsgrundlaget) har været afgørende for om virksomheden var tilskudsberettiget, i hovedtræk blive videreført. Det vil dog fremover ske således, at udover CO₂-afgiften skal korrigerede afgifter for SO₂ og rumopvarmning indgå ved beregningen af afgiftsgrundlaget. Dette skal fortsat udgøre over 3 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. den hidtil gældende § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Virksomhederne, der omfattes af ordningen på dette grundlag, kan opnå tilskud til den sædvanlige afgiftssats på procesforbruget, således at afgiften nedsættes til 50 kr. pr. ton CO₂ i 1996 og 1997 stigende til 68 kr. pr. ton i 2000.

Den eksisterende hjemmel til at indgå særlig aftale med væksthusholdninger foreslås ændret, således at Energistyrelsen generelt kan indgå aftaler med samtlige omfattede virksomheder om, hvilke energieffektiviseringer der skal gennemføres, for at tilskuddet udløses. Med baggrund i erfaringerne med de hidtidige energisyn og -effektiviseringer samt ud fra målsætningerne om reduktion af CO₂-emissionerne vil reglerne for energisyn og betingelserne om tilskud blive revideret. Det er hensigten at lade konsulenterne indtage en mere central rolle end hidtil, og der vil med en revideret ordning blive stillet øgede krav til kvaliteten af energisynene. På denne baggrund foreslås det, at der etableres en ny godkendelsesordning for energisynskonsulenterne.

Aftaler med virksomhederne vil blive forhandlet branchevis eller gruppevis i det omfang, det er muligt. Med store enkeltstående energiintensive virksomheder ventes forhandlingerne dog at ske individuelt.

Indgåelsen af en aftale kan ske, ved at en virksomhed, der kan indgå aftale, undertegner en hensigtsserklæring om at indgå en aftale om energieffektivisering.

På grundlag heraf kan virksomheden opnå betinget tilsagn om tilskud for en nærmere angiven periode, i hvilken den skal udarbejde oplæg til en handlingsplan for energieffektivisering. For virksomheder, der udgør en del af en branche, og som har fællestrek hvad angår energiforbrug, vil det være hensigtsmæssigt at lade brancheforeningen eller en gruppe af virksomheder i fællesskab opstille et oplæg til handlingsplan for branchens virksomheder. Handlingsplanen udarbejdes på grundlag af fastlagte retningslinier og omfatter bl.a. identificering af de energibesparende foranstaltninger, der med fordel kan gennemføres i branchen, udpegnings af nye, energieffektive teknologier, som kan indkøbes i forbindelse med nyinvesteringer m.v.

Oplægget til handlingsplan danner grundlag for forhandling om aftalen med Energistyrelsen. I aftalen kan indgå forskellige vilkår, eksempelvis om at energibesparelser, som er identificeret i handlingsplanen og/eller ved efterfølgende analyser af særlige

procesafsnit, skal gennemføres indenfor en given tidsfrist, når de har en tilbagebetalingstid under 4 år incl. afgifter for proceslistevirksomheder, 6 år for de øvrige. Endvidere vil det være naturligt at aftale, at virksomhederne i forbindelse med nyinvesteringer kun indkøber anlæg og komponenter, der opfylder visse effektivitetskrav m.v.

Hvis der opnås enighed om handlingsplanen, meddeler styrelsen et tilsagn om tilskud for en periode på maksimalt 3 år, hvorved handlingsplanen bliver obligatorisk for virksomheden. Ved aftaler forhandlet med en branche eller en gruppe af virksomheder skal aftalen tiltrædes af de enkelte virksomheder. Realiseringen af planen bliver dermed en forudsætning for, at virksomheden kan oppebære tilskuddet. Senest et år efter at aftalen er indgået og tilsagn om tilskud dermed er givet, indsender virksomheden en rapport om realiseringen af handlingsplanen. Hvis virksomheden afviger fra handlingsplanen, uden at der foreligger en gyldig grund hertil, tilbagebetales tilskuddet for den pågældende periode. Afsluttende gives en indberetning, som indeholder en mere grundig vurdering af virkningen af planen på energieffektiviseringen.

Af retssikkerhedsmæssige årsager er det fundet rigtigt at etablere et ankenævn, der som 2. instans kan behandle afgørelser om, hvorvidt virksomheder opfylder betingelserne for indgåelse af aftale efter promskriteriet efter § 1, stk. 1, nr. 1, nr. 2, samt afgørelser om bortfald af tilskud og tilbagebetaling af tilskud efter § 2, stk. 4.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ordningen administreres som hidtil dels af Miljø- og Energiministeriet, dels af Told- og Skattestyrelsen. Hertil kommer oprettelse af et ankenævn, der skal træffe endelige administrative afgørelser om visse af Energistyrelsens afgørelser.

Energistyrelsens arbejde i forbindelse med den nye ordning vil kræve en betydelig mere individualiseret indsats i forhold til de enkelte virksomheder og brancher end den hidtidige ordning, bl.a. ved godkendelse og opfølgning af handlingsplanerne. Den årlige opfølgning på handlingsplanerne vil medføre, at ressourceforbruget forventes at blive nogenlunde ensartet fra år til år.

Der vil fortsat i betydeligt omfang blive anvendt eksterne konsulenter til at etablere overblik over de enkelte virksomheders og branchers energisparepotentiale.

Det forudsættes, at der fra ordningens start vil være cirka 600 virksomheder omfattet af ordningen, stigende til mindst 700. Heraf er ca. 40 store energitun-

ge enkeltvirksomheder, mens de resterende hovedsagelig vil være virksomheder, der kan omfattes af brancheaftaler. I 1996 anvendes et meget begrænset beløb til et lille antal virksomheder, som ikke er omfattet af proceslisten, og hvis energisyn – og tilsagn om tilskud – ikke er udløbet ved overgangen til de nye regler.

Da kuldioxid-afgiften (og dermed tilskuddets størrelse) stiger i perioden frem til 1998 forventes tilskuddet at stige jævnt i perioden op til ca. 170 mio. kr. årligt i 2000.

Energistyrelsen skønner, at administration af denne nye ordning i alt omfatter godt 25 årsværk – heraf en chef – svarende til 8 mio. kr. i lønsum og 6 mio. kr. til øvrig drift. Hertil kommer konsulentudgifter på 10 mill. kr. årligt.

Ligeledes forudsættes det ved loven oprettede ankenævn bemandet med et sekretariat med op til 7 årsværk, heriblandt to chefer, svarende til 2,5 mill. kr. i lønsum og 2 mill. kr. til øvrig drift samt 0,5 mill. kr. til konsulentudgifter.

For Told og Skat skønnes forslaget at medføre engangsudgifter på 0,5 mill. kr. Udgifterne vil formentlig skulle afholdes i 1995.

De årlige driftsomkostninger for Told og Skat skønnes at medføre et forbrug af 4 årsværk, svarende til en lønsumsudgift på 1,2 mill. kr.

Den endelige udmøntning af nyordningens økonomiske og administrative konsekvenser vil finde sted ved et aktstykke forsåvidt angør forberedelser i 1995 samt på Finansloven for 1996.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Som anført er det forudsat, at lovforslaget vil komme til at omfatte mindst 700 virksomheder, hvoraf cirka 40 er enkeltvirksomheder og den resterende del typisk branchevirksomheder. I forhold til den gældende ordning forudsættes det, at hovedparten af de virksomheder, som modtager tilskud til dækning af CO₂-afgiften i dag, også vil blive berettiget efter forslaget. For disse virksomheder vil afgiftsniveauet stige i et vist begrænset omfang.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser for de enkelte virksomheder vil i første omgang angå udgifter til iværksættelse af energisyn. Udgifterne til energisynene vil være stærkt varierende, afhængig af virksomhedens størrelse og karakter, produktionsprocessens kompleksitet, hvorvidt der er tale om en enkeltstående virksomhed eller en branchevirksomhed m.v. Angivelse af en gennemsnitlig pris vil derfor være af begrænset værdi. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at udgifterne til energisyn i visse tilfælde vil kunne være af en størrelsesorden, der kan afholde

F. t. l. om statstilskud vedr. udgifter til kuldioxidafgift

virksomheder fra at søge at indgå aftale. Samtidig har de hidtidige erfaringer vist, at gennemførelse af et energisyn på en virksomhed medfører energibesparelser i størrelsesordenen på mindst 1,5 %, hvilket forventes at stige yderligere med en revideret ordning.

Ordningen forventes i øvrigt at intensivere den teknologiudvikling, der generelt pågår, hvilket vil få virkning for de berørte producentvirksomheder.

Miljømæssige konsekvenser

Der henvises til bemærkningerne om de miljømæssige virkninger af den samlede lovforslagspakke i det samtidige forslag til ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Sammenlagt med afgifterne og investeringstilskudsordningen forventes aftalerne, der indgås efter denne lov at medføre en miljømæssig effekt, ved at CO₂-emissionerne reduceres med 2,6 % i år 2005 under forudsætning af, at ordningen videreføres efter 1998.

Forholdet til EU-retten

Forslaget er en del af det samlede kompleks af lovforslag om grønne afgifter, som i sin helhed notificeres for EU-Kommissionen i medfør af EU's statsstøtteregler. Kommissionens godkendelse skal foreligge, før de notificerede lovforslag sættes i kraft.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1.

Med bestemmelsen indføres hjemmel til at indgå aftaler med virksomheder om energieffektiviseringer som betingelse for ydelse af tilskud til udgifter til delvis dækning af kuldioxidafgiften.

Ifølge forslaget gives ved stk. 1, nr. 1, mulighed for at yde statstilskud til de særligt energiintensive processer, der er anført på den liste, der er medtaget som bilag til Skatteministeriets lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, den såkaldte »procesliste«. Tilskuddet til disse virksomheder beregnes alene på basis af energiforbruget og afgiften heraf i selve den energiintensive proces, ligesom tilskuddet kun ydes til dette.

Efter de hidtil gældende regler skulle alle virksomheder, der modtog tilskud, opfylde visse krav til det såkaldte »promsgrundlag«. Ifølge stk. 1, nr. 2, kan virksomheder, der ikke er tilskudsberettigede via proceslisten, opnå tilskud, såfremt afgiften for disse virksomheder udgør mere end 3 pct. af refusionsgrundlaget, idet dette efter forslaget i forhold til

det hidtil gældende beregnes ud fra en sammenlægning med CO₂-afgiften af et korrigeret udtryk for de øvrige, samtidigt indførte afgifter vedrørende SO₂ og rumopvarmning.

I den bemyndigelse, der foreslås i stk. 4, indgår en bemyndigelse til, at Energistyrelsen udfærdiger nærmere regler om beregningen af refusionsgrundlaget. Baggrunden herfor er, at disse regler, som er af meget teknisk karakter, hidtil har indgået i den gældende lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Imidlertid ophæves kuldioxidafgiftslovens regler om beregning af promsgrundlaget i de samtidige ændringer i denne lovgivning. Opgørelsen af refusionsgrundlaget skal derfor fremover ske i henhold til Miljø- og Energiministeriets lovgivning. Det er således hensigten at videreføre de relevante bestemmelser i §§ 9 samt 9 a i den hidtil gældende lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter i en bekendtgørelse udstedt i medfør af bemyndigelsen i stk. 4. Som anført under de almindelige bemærkninger vil det i den sammenhæng blive præciseret, hvorledes afgifterne af SO₂ samt rumopvarmning indgår i afgiftsgrundlaget. Afgiftsgrundlaget defineres som summen af kuldioxidafgiften til energilette processer og et korrigeret udtryk for SO₂-afgiften og rumvarmeafgiften, som beregnes ved at multiplicere brændsels- og elforbruget til rumvarme med de gældende sats for kuldioxidafgifter til energilette processer efter fradrag efter kuldioxidafgiftsloven. Det svarer til, at energiforbruget til rumvarme indgår i afgiftsgrundlaget, som om dette var belagt med en kuldioxidafgift som de energilette processer.

De statslige told- og skattemyndigheder varetager administrationen af tilskudsudbetalingerne. Derudover yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand ved gennemførelsen af kontrollen vedrørende refusionsgrundlaget. Der er tale om, at det nuværende kriterium for særlig refusion og residualafgiftstilskud videreføres i tillempet form. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Told- og Skattestyrelsens kontrol af virksomhedernes oplysninger om refusionsgrundlaget kan videreføres.

Med stk. 2 præciseres, hvilke forhold der fastlægges nærmere bestemmelser om i aftalen. Med hjemlen er der taget stilling til, hvilke elementer, der skal indgå i en aftale, og således ikke til, hvad der på forhånd skal være afklaret. Det vil således formentlig være typisk, at en virksomhed udfører et energisyn ved en godkendt konsulent, som derefter i fællesskab med virksomheden opstiller et forslag til handlingsplan samt til effektiviseringstiltag. Forhandlingerne kan derefter angå, hvilke effektiviseringstiltag der skal realiseres. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at lade muligheder for andre løsninger stå

åbne for at bevare den størst mulige fleksibilitet for de involverede parter så længe som muligt i forløbet, og derfor rummer bestemmelsen alene en præcisering af de elementer, aftalen skal indeholde. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger om den praktiske gennemførelse af aftaleforløb.

Derudover åbnes med bestemmelsen i stk. 2 mulighed for at indgå overordnede aftaler med brancheorganisationer, som efterfølgende kan tiltrædes af medlemsvirksomhederne. Såfremt en virksomhed ikke er medlem af en brancheorganisation, kan aftalegrundlaget forhandles med flere virksomheder gruppevis. Er dette ikke muligt, må forhandlingen ske individuelt. Dette forventes dog kun at blive aktuelt for de store, enkeltstående virksomheder, hvis processer er omfattet af proceslisten.

Med forslagets stk. 4 bemyndiges Energistyrelsen udover det ovennævnte til at fastsætte nærmere regler om ordningens gennemførelse, herunder om tilsagn om betinget tilskud. Dette skyldes, at det må forudses, at der vil hengå en vis periode med udarbejdelse af energisyn, forhandling af aftalegrundlag m.v., hvor virksomhedernes afgiftspligt er indtrådt, men hvor grundlaget for udbetaling af tilskud således endnu ikke er kendt. Det er hensigten med bestemmelsen om det betingede tilskud at skabe mulighed for, at virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, foreløbigt kan få udbetalt tilskud ved at underskrive en hensigtserklæring om at ville indgå aftale om energieffektivisering. Resultater forhandlingerne med virksomheden derefter ikke i en aftale, vil det betingede tilskud skulle tilbagebetales.

Den nærmere regelfastsættelse vil ske efter høring af de berørte parter, herunder udover myndigheder af erhvervsorganisationer.

Derudover rummer bemyndigelsen hjemmel til etablering af en godkendelsesordning for energisynskonsulenter. Efter den foreslåede ordning vil energisynskonsulenternes gennemgang af virksomhederne blive en afgørende faktor for gennemførelse af hensigtsmæssige effektiviseringer og dermed den samlede kvalitet af ordningen. Det foreslås derfor, at der gives hjemmel til at etablere en godkendelsesordning for konsulenterne, som kan sikre kvalitetsniveauet ved energisynene.

Bemyndigelsen svarer i øvrigt til, hvad der allerede gælder vedrørende energisyn, tilsagnsbetingelser m.v.

Til nr. 2.

Bestemmelserne afspejler det forhold, at der nu gælder to forskellige satser afhængigt af, på hvilket grundlag – jf. ovenfor om § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 2, – virksomheden modtager tilskud. Virksomheder, der

modtager tilskud ved at være berettiget via proceslisten, får tilskud alene til afgiftsbetalingen vedrørende den energiintensive proces. Afgiftstilskuddet bevirker, at nettoafgiften på dette energiforbrug andrager 3 kr. pr. ton udledt CO₂ over hele perioden. Med bestemmelserne i § 1 a sikres overholdelsen af EU-minimumssatserne for fuelolie.

Bestemmelserne vedrørende virksomheder, hvis tilskudsberettigelse hviler på promsgrundlaget, jf. § 1, stk. 1, nr. 2 medfører, at deres nettoafgift på energiforbruget til energilette processer bliver på 50 kr. pr. ton CO₂ i 1996 og 1997 stigende til 68 kr. pr. ton i år 2000. Den stigende afgiftsbetaling indebærer imidlertid, at et stigende antal virksomheder vil blive berettiget til at modtage tilskud efter promsgrundlaget. Den hidtil gældende minimumssats for tilskuddet til afgiftsbetalingen reguleres samtidig, jf. § 1 c. Ved opgørelsen heraf tages alene hensyn til betaling af kuldioxidafgift og dermed ikke de øvrige afgifter.

Til nr. 3.

Ændringen er en teknisk følge af, at aftalegrundlaget skal indgå i loven.

Til nr. 4.

Udover en teknisk-redaktionel ændring som følge af, at der oprettes et ankenævn, sikres samtidig hjemmel til at fastsætte gebyr ved klage hertil, jf. nr. 5 nedenfor, hvortil der henvises.

Til nr. 5.

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at nedsætte et uafhængigt, sagkyndigt klageorgan, der er 2. instans for afgørelser om, hvorvidt betingelserne for at en virksomhed er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, er til stede, samt afgørelser om bortfald af tilskud og tilbagebetaling af tilskud efter lovens § 2, stk. 4. Af retssikkerhedsmæssige grunde foreslås det, at sådanne indgribende sager fremover skal kunne forelægges nævnet til prøvelse. Ministerens kompetence til at fastsætte bestemmelser om klageadgangen vil omfatte sammensætning og udpegning af medlemmer til ankenævnet. Nævnet vil være et sagkyndigt nævn, hvor erhvervs- og energimæssig, teknisk og juridisk indsigt er repræsenteret. Ministerens bemyndigelse til at nedsætte nævnet ventes udmøntet i, at erhvervsorganisationerne kan indstille et eller to medlemmer.

Til nr. 6.

Ændringen skyldes hensynet til at sikre lovgivningens kønsneutralitet.

Til nr. 7 og nr. 8.

Ændringerne er konsekvenser af ændringer i retsplejeloven.

Til § 2

EU-Kommissionens godkendelse efter statsstøttere reglerne skal foreligge, før bestemmelserne kan sættes i kraft.

Med stk. 2, 3 og 4 reguleres tilskudssatserne i de nærmeste år.

Med stk. 5 gives hjemmel til, at virksomheder, der har tilsagn om tilskud efter den gældende lov, men som ikke er omfattet af det i lovforslagets § 1, nr. 1, nævnte bilag, vil kunne oppebære tilskud den oprindelige tilsagnsperiode ud. De hidtil gældende regler herom i kuldioxidafgiftsloven finder tilsvarende anvendelse. De økonomiske konsekvenser heraf er omtalt under de almindelige bemærkninger om de administrative og økonomiske konsekvenser.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der kan gives statstilskud til delvis dækning af udgifter til kuldioxidafgift i virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og som indgår aftale med Energi styrelsen om at gennemføre energieffektiviseringer, hvis virksomheden

- 1) udfører en energiintensiv proces, der er optaget på det til enhver tid gældende bilag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller
- 2) ikke er omfattet af nr. 1 og virksomhedens ikke-tilbagebetalte CO₂- samt korrigerede rumopvarmnings- og SO₂-afgifter samlet udgør over 3 pct. af dens refusionsgrundlag, beregnet ud fra værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v., dog mindst 10 pct. af virksomhedens salg m.v.

Stk. 2. Aftaler efter stk. 1 skal omhandle energisyn, energihandlingsplan og gennemførelse af energieffektivisering i overensstemmelse med handlingsplanen. Aftaler kan indgås med brancheorganisationer, med grupper af virksomheder eller med enkelte virksomheder. Aftaler, der indgås med brancheorganisationer eller grupper af virksomheder, skal tiltrædes af den enkelte virksomhed for at udløse tilskud.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder yder Miljø- og Energiministeriet bistand ved gennemførelsen af kontrol af oplysninger om refusionsgrundlag m.v., jf. stk. 1, nr. 2. Skatteministeren kan efter forhandling med miljø- og energiministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. Energi styrelsen kan fastsætte nærmere regler om tilskudsordningens gennemførelse, herunder om opgørelse af refusionsgrundlaget m.v. efter stk. 1, nr. 2, om indgåelse af aftale og om energisyn, udarbejdelse og god-

kendelse af energihandlingsplan, om tilsagn om betinget tilskud samt om godkendelse af energisynskonsulenter.«.

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Tilskud til virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, gives til dækning af udgifter til kuldioxidafgift af det energiforbrug, der er omfattet af § 9, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (kuldioxidafgiftsloven). Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften. For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet dog henholdsvis 0 øre pr. kg og 1,75 øre pr. liter bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 66, stk. 1, i merværdiafgiftsloven eller olie forbrugt i olieraffinaderier.

Stk. 2. I det omfang afgiften på fuelolie efter lov om afgift af svovl er større end det fradrag i godtgørelsen i kuldioxidafgiftsloven, der gælder specielt for fuelolie, jf. § 9, stk. 2, i kuldioxidafgiftsloven, kan der ydes yderligere tilskud for fuelolie bortset fra fuelolie vedrørende aktiviteter omfattet af § 66, stk. 1, i merværdiafgiftsloven eller olie forbrugt i olieraffinaderier. Tilskuddet kan dog højst udgøre 8 øre pr. kg fuelolie.

§ 1 b. Tilskud til virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, gives til dækning af kuldioxidafgift omfattet af § 9, stk. 1, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften.

§ 1 c. Tilskuddet opgjort efter §§ 1 a og 1 b udbetales med det beløb, der overstiger 20.000 kr.«.

§ 1. Der kan gives statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i virksomheder,

der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og hvor afgiften udgør over 3 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 2. Virksomheder, som er meddelt tilsagn om tilskud for en nærmere fastsat periode, jf. § 2, stk. 2, og som i tilsagnsperiodens første 12 måneder opfylder bestemmelserne i § 1, stk. 1, kan gives tilskud i hele den periode, tilsagnet dækker, selv om udgiften til kuldioxidafgift i den resterende del af perioden ikke udgør over 3 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Energiministeren kan for så vidt angår væksthushandlinger indgå særlig aftale med den pågældende brancheorganisation om energisyn og mulighed for opnåelse af statstilskud til dækning af kuldioxidafgift.

Stk. 4. Tilskuddet ydes til virksomheder, der har gennemgået et energisyn, og som gennemfører en rimelig energieffektivisering.

Stk. 5. Tilskuddet gives med et beløb svarende til virksomhedens udgifter til kuldioxidafgift opgjort efter § 9, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter med fradrag af afgiftsbeløb, der tilbagebetales virksomheden efter disse regler. Tilskud gives kun til det forbrug, der er tilbagebetalingsberettiget efter § 9, stk. 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. Tilskud opgjort efter stk. 4 udbetales med det beløb, der overstiger 10.000 kr. årligt og det i § 9, stk. 2, 3. pkt., i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter nævnte fradrag.

Stk. 7. Tilskud, der gives i medfør af § 1, stk. 2, og tilbagebetalt refusion opgjort efter § 9, stk. 2 og 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter kan ikke overstige summen af tilsvarende refusion og tilskud i nærmest forudgående opgørelsesperiode, hvor virksomheden har opfyldt bestemmelserne i § 1, stk. 1. Er denne periode mindre end 1 år, udgør opgørelsesperioden den i stk. 2 nævnte periode på 12 måneder.

Stk. 8. Energiministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskudsordningens gennemførelse, herunder om energisyn og betingelser for tilsagn om tilskud.

3. I § 2, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »Ansøgning om«: »indgåelse eller tiltrædelse af aftale

samt om tilsagn om«, og i § 2, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »til stede«: », herunder ved at aftalen ikke overholdes«.

§ 2. Ansøgning om tilskud indsendes til Energistyrelsen. Energiministeren fastsætter de nærmere regler om ansøgningens indhold.

Stk. 2. ----

Stk. 3. ----

Stk. 4. Energistyrelsen kan træffe afgørelse om, at tilsagn om tilskud bortfalder, hvis ansøgeren har givet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet oplysninger af betydning for ydelse af tilskud, eller hvis betingelserne for at yde tilskud ikke længere er til stede. Hvis tilskuddet er udbetalt, kan det kræves tilbagebetalt.

4. I § 5, 1. pkt., indsættes efter »lov«: »herunder om betaling af gebyr ved klage« og i § 5, 2. pkt., indsættes efter »myndighed«: », jf. dog stk. 3«.

5. I § 5 indsættes som *stk. 2-4*:

»*Stk. 2.* Miljø- og energiministeren nedsætter et ankenævn bestående af op til 7 medlemmer, der skal repræsentere et alsidigt kendskab til erhvervs- og energimæssige forhold samt besidde teknisk og juridisk sagkundskab. Nævnets formand udpeges af ministeren.

Stk. 3. Afgørelser om, hvorvidt en virksomhed er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, og efter § 2, stk. 4, om bortfald af tilskud samt om tilbagebetaling af tilskud, kan indbringes for nævnet til endelig administrativ afgørelse.

Stk. 4. Nævnets forretningsorden fastsættes af ministeren.«

§ 5. Energiministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov. Energistyrelsens afgørelser om ydelse af tilskud kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

6. I § 8, *stk. 1*, ændres »han« til: »den pågældende«.

7. § 8, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltaleerklæring i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

8. § 8, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 8. Skønner de statslige told- og skattemyndigheder eller Energistyrelsen, at der er begået en overtrædelse, der medfører bødeansvar, kan der tilkendegives den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en

nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3.---

Stk. 4. Når sager om de i § 7 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Restmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.